

**Bitter klagan stäld öfwer
kyrckioheerden i
Kyrck-Slätt den fordome wäl
ehrew...**

Asproth, Georgius Georgii

82 Aa 226 Muur

National Library
of Sweden

Bitter Klagan

Ståld Ofwer

Kyrckioheerden i Kyrck, Slätt

Den Fördom

Wäl Ehrewördige och Högwällärde

Her. Mag. ANDREAM MUUR,

Då hans Andelöse Lefamen Med förnåhm och Hederlig Proceß i berörde Sochns Moder Kyrckia
Til sit Swilo: Rum beledsagades Swilcket skedde d. 15. Junii Anno 1712.

Off

När wij med noga sijn betrakta och besinna
Hwad världen och dess alt of ställer för ett speel
För ögon/ hafwe wij i sanning til at sinna
At bland dess owisshet är ingen wisser deel/
För uthan det/ at man i sorgen warder födder/
At man omsijder blir af dödzens macht förödder.

Då alt wårt timliga med högsta stånd och wärde
Med kroppen tager af/ och alt til intet blir/
Alt hwad som warit har och är/ alt går sin särde
Til grafwens mörcka vrå/ och så sin anda sijn;
Allenast eens berdm uthaf en wälörd lefnad/
Hos of odöblig är/ och winner stadig trefnad.

Et prof der af/ här står på denne swartta bähren/
En Trogen HERrans Man/ hwars tunga wäl anstält
War med en Himmels nåd; men mit i bästa ähren
Af Dödzens skarppa stätt blef han i grafwen stält/
Han ligger stel och kall/ och har nu måblat hunnit/
Som af en Gudlig nijt för Himlens Lära brunnit.

Hwem är doch/ som ej wet/ och med mig kan besanna/
Med hwad sorgfällighet han Christi hiord har stält/
Och närdt med Wissens ord/ thet rätta Himmels-Manna/
Med wördnad hwar en man och wänlighet bemödt;
Om usla warit öhm/ all oförat ej hämnat/
Och säledz med sin dygd ödöblig lof sig lämnadt.

Hwem kan doch stilla sig från hertans sorg och tårar/
När som en dygdig Siäl begräter här sin wån/
När Brodrens snara Död sin Systers hierta sårar/
När de omnyndiga sin Far begrata än;
Men han är gängen drit/ där han ej hda gitter
Mer någon klage-Grät/ men ewig frögd besitter.

Så far nu wäl/ säf sött/ Herr Pastor, war befallat
I Jesu söta Gamm/ I hören HERren til/
Ehr Jesus hafwer Ehr med ewig frögd omwallat/
Hwem är/ som Ehr den lust och frögd misfunna wil/
Eben sälla lust och frögd/ som Himlen welat skäncka;
Nät säll/ ja mycket säll/ som thet kan rätt betäncka.

Det Sorgbundne husets höge;
Sörbundne Zienare

GEORGIO Aiproth.

När hand är alt för kleen/ min penna måste swelchta/
Min ögon dryppa tätt af beta tårars flod/
Bedröfwad är min Siäl/ bedngstätt är mit mod
När jag på Farkärs graf måst Döde-Klagan dichten.
När jag des hådanfärd til grafwen måste skada/
Den jag i många år had önskat äga få/
Til mit försvar och båg; och skulle intet då
En bitter hertans Sörg wed siäl och hiertat låda?

Det annars intet är/ det kan ej annors wara/
Än at des snara Död upwäcker i min Siäl
En Sorg och suknað stor/ som mig så swära qwål/
At den ej mera wil för mig nån sagnad spar. i.
Men hwad/ O grymma Död. hwad har du här med wunnit?
At du min Farkärs kropp i Jorden brachte ner;
Slät intet annat/ än at siälen nödsamt ser
Sin frögd/ ja kroppen har och til sin hwila hunnit.
Du har nu mera ej nån macht på desse delar/
Hans Siäl är tagen bort til Paradiet opp/
Och blir på sista dag förenter med sin kropp/
Och förb uthi den frögd/ där glädje aldrig felar.
Sij här en ynnig tröst mot dödzens bittra galla/
En ynnig tröst för alt/ häst när man säkert wet/
At Farkärs sälla Siäl nu niuter Salighet;
En kan jag annars ej/ än låta Sorgen falla.
Fördenskul waren nögd/ med HERrans Helga wilja/
I gifwen Ehr tilfredz/ min Wörkät/ Syskon/ Slächt/
Med det som HERren giordt/ och honom warit täckt;
I andra lifwet skal ej Döden of äthfilla.

Sin Salig Käre Fadens i Sor
gen quardigne Son

ANDREA MUUR. Aed Fil:

När då Himlen welat rijsa
Mig uthi minspåda år?
Och sin onåd så högt wijsa.
At jag måste see på bå br
Den näst Gud mig lifwet gaf/
Skal des lif id snart affkåras?
Skal min Farkärs kropp så båras
Med uthi des mörcka graf?

Ja/ lag seer/ det har så wa rit
HERrans höga wälbehag/
At du/ Död/ har så framfarit/
Ofwat och din gamla lag;
Du har bracht den ner i Jord/
Som i första skapnadz siunden
Blef uthi den sälla Lunden.
Paradiis af Jorden giord

Men hwad skal man här til säija?
Ulla måste wij där an;
Jungen kan sin Död-dag wäija/
Döden träffar hwar en man;
Eva bet och Adams brätti
Hafwa hwät så Dödzens piltar/
At han alla öfwer tilar
Med sin mer än skarppa stätt.

Doch den tröst/ som man skal siija
Emot döden/ jag wäl wet/
At des wälde ej kan hinna
Til de Sällas ewighet;
Där min Farkär lefwer nögd/
Är nu frj för Dödzens wälle/
Och förtan åter hälle
Lefwer i en ewig frögd.

Jesus låte of och komma
Där tillsammans med wår faar/
Och där blij med alla fromma/
Uthi ewighetens daar;
Där skal swinna all wår pust/
Där skal al wår jämmer ändas/
Där skal frögde lius uptändas
Of til ewig frögd och lust.

Sin Salig Käre Fadens högt bedröfwade Son
MAGNO MUUR.
Anders Son.

